

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Thomæ Młodzianowski, Poloni, Societatis Jesu,
Prælectionum Theologicarum Tomus ...**

De Deo, Angelis Et Actibus Humanis

Młodzianowski, Tomasz

Moguntiae, 1682

Diff. III. De Decretis mixtè conditionatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-82949](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-82949)

ad usum potestati nostri arbitrii, sed potius sub-
jicit sibi ipsum arbitrium.

RESPONDETUR. Quod Trid. negare vi-
detur id: Dicit enim, quod auxilium illud eti-
am abjicere possit voluntas. Deinde secundum
toties jam repetita dici potest, quod auxilium il-
lud ex suppositione consequenti subdit sibi
ipsum arbitrium, licet non prædeterminet phy-
sicè: Et sicut supposito, quod sedeat Petrus,
non subditur illi, ut sedens non sedeat; sic etiam
ex suppositione, quod sit consensurus, non sub-
ditur illi, ut non consentiat. Pro statu autem
absoluto selectio auxilii subdit sibi arbitrium.

OBJICIT 3. Nazarius q. 24. a. 4. In nostris
principiis, sequitur gratiam esse pedisequam
nostræ voluntatis, & aliquid præcipuum in ipsa
justificatione esse à libero arbitrio, ut solâ & pri-
mâ causâ; nequaquam autem à gratia, siqui-
dem posita quâcunque vehementia gratiæ, per
nos, liberum arbitrium semper manet indiffe-
rens; facere autem pedisequam gratiam, est
loqui contra Aug.

RESPONDETUR. Per nos nec pro statu con-
ditionato esse gratiam pedisequam, quia ante-
cedit & præsupponitur positioni conditionati
consensus; nec in statu absoluto, est pedise-
qua, quia ante illum supponitur infallibilis.
Quamvis autem consensum conditionatum
præsupponat illa gratia, non potest dici pedise-
qua, cum ipsum, ut dixi, statum conditionatum
in ratione viriû, productivi, principii, præcedat.
Unde secundum illud tritum: Quod est causa
causæ, est etiam causa causati, siquidem ipsum
consensum conditionatum antecedit, certè ra-
tione formalitatis alicujus, petibilis à statu con-
ditionato, non debet dici pedisequa, cum ipsum
statum illum causet. Quod attulit de indiffe-
rentia, alibi solutum est.

INSTAT 1. Ponamus tres æquales peccato-
res, æqualiter vocatos, primus resistat, secun-
dus liberè consentiat, tertius consentiat deter-
minatus: Quo casu secundus aliquid habet præ
primo, utpote non consentiente, & præ tertio
utpote necessitato, illud autem plus non potest
haberi, nisi ratione prædeterminationis.

RESPONDETUR. Habere illum plus ratio-
ne libertatis elevatæ ad agendum, ratione sele-
ctionis auxilii, &c.

INSTAT 2. inquirendo à quam gratiâ, ab
excitantene, an ab adjuvante consensus ille in
nostris principiis oriatur?

RESPONDETUR. Intervenire illic, & gra-
tiam excitantem, quæ stat in primis motibus, qui
sunt in nobis sine nobis: Intervenire & adju-
vantem, quæ non supponit, sed causat etiam
ipsum consensum conditionatum; nec expectat
illum, sed ponit, idque præviè complendo, ele-
vando, virtutem agendi tribuendo, licet con-
sensus conditionatus refundat etiam suas deno-
minationes in gratiam. Plura vide de Gratia,
D. 5.

DIFFICULTAS III.

De Decretis mixtè conditionatis.

RUIZ. d. 71. S. 7. meminit quorundam decre-
torum mixtè conditionatorum, quæ pos-
sent in Societatis principiis admitti; quorum no-
mine accipit decreta in aliquo universali decre-
to contenta, & pertinentia ad regimen actuali-
ter exequendum in aliqua differentia temporis.
Ex his aliqua continentur in legibus universali-
bus divinæ gubernationis, & omnes aut pluri-
mos homines comprehendunt v. g. Deus vult
omnes homines salvos fieri: Alia continentur
in decretis specialibus; dispositioneq; circa par-
ticulares personas, quale est illud, si non laverō
te, non habebis partem mecum. Docet in talib.
decretis posse nosci futura conditionata. Ratio,
quia per illationis necessitatem colliguntur: Si
enim omnes homines vult salvos fieri, subintel-
lige cooperantes, salvabit certè Petrum si fuerit
cooperatus. Erit autem hæc notitia distincta à
notitia conditionali, quia attendet præcisè, ut
dixi, ad illationem, non ad coexistentiam expli-
catam ante. Circa quod

ASSERO 1. Deum formare talia decreta; Ra-
tio, quia licitum est illi alligare suam libertatem,
& cum potuerit non dare etiam pro meritis su-
pernaturalibus vitam æternam, nihilominus se
determinare ut illam det.

ASSERO 2. illis decretis Deum alligare suam
voluntatem: Per hoc enim decretum exercet li-
bertatem, sed non alligare libertatem creatam
ad unam partem; nisi fortè ut alibi dicitur, præ-
definiendo ad bonum, quia hæc ligatio tolleret
libertatem, ut probatum. Posito autem decre-
to, quo ligat Deus suam libertatem ad unam
partem involvuntur aliquæ conditiones, quas
Deus pro sua parte ponere debet, has Deus de-
bet implere ex vi illius decreti: ut dixi libertas creata, ita
nec determinatur hypotheses ponendæ ex
parte creaturæ.

ASSERO 3. Per illa decreta mixtè conditionata
non auferri libertatem; In primis quia ut dixi, non
ligatur per illa libertas creata, sed sibi legem po-
nit sola libertas divina. Deinde, quia ita se ha-
bent decreta illa mixtè conditionata, ut non de-
terminent in particulari creaturam ad agendū,
& ita hoc decreto, volo omnes homines salvos
fieri si perseveraverint; necessitatur quidem
Deus ut si Petrus perseveraverit, salvetur; se-
quiturq; per necessariam illationem, si perseve-
raverit salvandum; sed non sequitur perseve-
raturum, unde etiam alia pars vera erit, si non
perseveraverit Petrus, non salvabitur.

ADDO. Videri quod prius naturā noscat
Deus aliquid in mixtè conditionato decreto, &
posteriùs naturā objectum scientiæ conditiona-
lium, quia prius est naturā noscere, quod si per-
severaverit, Petrus salvabitur, quàm quod
sit perseveratu

TRACTA.